

DO ZOO OLOMOUC SE CHYSTÁ LVICE

Je tomu přesně týden, co se olomoucká zoo rozloučila s chovným samcem lva berberského. Zůstal po něm potomek Thembi (Naděje), který se narodil 11. 5. 2018. Právě k tomuto lvovi přicestuje do konce dubna dvouletá samice ze Švýcarska. „*Věříme, že v sobě najdou zalíbení a chov berberských lvů v zahradě bude úspěšně pokračovat,*“ dodává zooložka Ing. Jitka Vokurková. Olomoucká zoo do populace v přírodě vyhynulého lva berberského od roku 1998, kdy s v ní tito lvi začali rozmnožovat, přispěla 20 mláďaty. Poslední volně žijící lev berberský se nacházel do roku 1942 v Maroku.

CHOV V ZOO OLOMOUC

Chovných berberských lvů je málo a příbuzenských vazeb mezi nimi příliš mnoho, proto je sestavení chovného páru velmi obtížné. V současné době jsou chováni v Evropě asi ve 20 chovatelských institucích v celkovém počtu kolem **80 jedinců**. Zoo Olomouc do záchraně populace berberského lva přispěla **20 jedinci**. Rozmnožují se jen na několika místech. V ČR jsou momentálně kromě olomoucké zoo ještě ve Dvoře Králové, v Liberci a Plzni. Většina z nich jsou naši odchovanci. Historicky první lvi berberští přijeli do Olomouce v roce **1979**.

OBECNÉ INFORMACE

Vyskytoval se na **dnešním území Afriky na sever od Sahary**. S jeho vyhubením začali už Egypťané, později Římané, kteří je používali při gladiátorských hrách. V zajetí přežívá několik posledních kusů. Berberští lvi byli dlouho dobu považováni za úplně vymizelé, **v první polovině 20. let byl lev berberský vyhuben**. V 70. letech bylo ale zjištěno, že poslední zástupci poddruhu přežili v soukromé zoo (menažerii) **marockých králů**. Tento lvinec se později stal základnou pro zoo v Rabatu. Odtud se v 70. letech dostalo 22 těchto lvů do 7 zoologických zahrad světa, mezi nimi i Dvůr Králové. Všichni berberští lvi, kteří jsou dnes chováni v zajetí, jsou tedy potomky lvů ze soukromé menažerie marockého krále. Berberský lev je **největším poddruhem lva**. Je to jediná kočkovitá šelma, u které se projevuje výrazný pohlavní dimorfismus (hřívá samce) a jediná kočkovitá šelma, která **žije a loví ve smečkách**. Při lovu jsou **aktivnější samice**, při konzumaci potravy mají přednost samci. Mezi charakteristické znaky patří tmavá hřívá, krátký a široký čenich, malé zakulacené uši s černým pruhem vzadu, velké jantarové oči se zelenou duhovkou. Delší srst slouží k ochraně před chladem, předci byli skvrnití, dnes se pouze mláďata rodí s kotěcí kresbou. Oči jsou důležitým smyslem lvů a lvi mají téměř dokonalou schopnost **vidět ve tmě**, díky luminiscenční vrstvě, která dokáže odrážet i slabé paprsky světla. Lev vidí ve tmě asi **6 - 7x lépe než člověk**. Když jim v noci posvítíte do očí, tak oči díky již zmiňované vrstvě svítí. **Při lovu si samec troufne i na žirafu. Dokáže spořádat na posezení až 45 kg masa**. Ve volné přírodě lev kořist uloví, spořádá a po zhruba týdnu se vydává na lov opětně. Samice rodí mláďata vážící 1-2 kg, která porodí někde v úkrytu a o samotě. Mláďata poměrně často stěhuje a přenáší je v tlamě. Ke smečce se vrací, až když jsou lvíčata stará 6-8 týdnů.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing
+420 608 101 325